

Andrzej Marcinkowski

Pytania i odpowiedzi prawne

Palestra 38/9-10(441-442), 118

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Andrzej Marcinkowski

Pytanie: Czy w postępowaniu w sprawach gospodarczych sąd może rozstrzygnąć o zarzutach wniesionych przeciwko nakazowi zapłaty wyrokiem wydanym na posiedzeniu niejawnym (art. 479¹⁷ k.p.c.)?

Odpowiedź:

W postępowaniu w sprawach gospodarczych zasada jawności procesu oraz zasada kontrydiktoryjności doznają ograniczeń. Ustawodawca zdecydował się na tego rodzaju ograniczenia wymienionych zasad, kierując się intencją przyspieszenia postępowania oraz sprawności wymiaru sprawiedliwości w sprawach gospodarczych.

Odstępstwa od naczelnych zasad postępowania cywilnego mają charakter wyjątkowy, przy czym pamiętać trzeba, że postępowanie w sprawach gospodarczych zostało uregulowane w tytule VII dział IVa Kodeksu postępowania cywilnego, jako jedno z postępowań odrębnych.

Sąd Najwyższy wielokrotnie wypowiadał się, że przepisy wyjątkowe muszą być wykładane i interpretowane w sposób ścisły. Dotyczy to także postępowania w sprawach gospodarczych. I tak np. w wyroku z dnia 13 grudnia 1991 r. II CR 67/91 (ogł. OSP z 1992 r., poz. 175) stwierdził, że: „Sąd gospodarczy nie może wydać wyroku na posiedzeniu niejawnym po rozpoczęciu rozprawy (art. 479¹⁷ k.p.c.)”. W uchwale z dnia 7 sierpnia 1992 r. III CZP 92/92 (ogł. OSNCP z 1993 r., zeszyt 1–2, poz. 19) przyjął natomiast, że „w postępowaniu w sprawach gospodarczych sąd może wydać nakaz zapłaty również na podstawie odpisu dokumentu prywatnego stwierdzającego w całości roszczenie, jeżeli dokument ten nie budzi wątpliwości (art. 479²⁴ pkt 2 k.p.c.)”. Wreszcie w uchwale z dnia 28 lipca 1993 r. III CZP 96/93 (ogł. OSNCP z 1994 r., zeszyt 1, poz. 19) stwierdził, że „w postępowaniu w sprawach gospodarczych sąd rozstrzyga o zarzutach wniesionych przeciwko nakazowi zapłaty po przeprowadzeniu rozprawy”.

We wszystkich tych orzeczeniach Sąd Najwyższy ściśle interpretował przepisy postępowania odrębnego w sprawach gospodarczych, skoro wyjątki od zasady muszą być wykładane ostrożnie i „z analityczną ścisłością”.